

המוציא יין פרק שמיני שבת

עז.

עין משפט
נר מצוה

ד א ב מ"ח פ"ח מהל' שבת
הלכה ז:
ה ג שם הלכה יז:

לעזי רעט"י

גלוזייר [גלו"ד]. דבק
חזק.
ממיל"א. ברקית (מחלת
עיניים).
טלפ"א. חולד.

מוסף תוספות

- [illegible]

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

שָׁבוּן בוחֲשֵׁין יֵאָרְדוּ. אִין נִרְאֵה לִרְ"י לִפְרֵס דֵּהֵיין תַּנְלוּ דְבִתּוּסַפִּתּוּ
קַמֵּי צֶדֶק מִיֵּלֵת גּוֹפֵא שְׁבוּחִים לְחֹרוּר וּצְבִיכּוּרֹת (דָּף נל);
חֲשִׁיב תַּנְלוּ וְחֹרוּר אֲלֵמָא תַּנְלוּ לֹא הֵייוּ חֹרוּר: דָּם וּבֵר מִינֵי
מִשְׁקֵין בְּרִבְעִית. בְּתוּסַפִּתּוּ תַּנְלוּ וְשֹׂאֵר מִינֵי מִשְׁקֵין וְכֵן נִרְאֵה: דָּהּ
כֹּל מִינֵי מִשְׁקֵין אִינִן בְּרִבְעִית דִּין

וּשְׁמֹן וּדְבַשׁ וּמִים שִׁיעוּרֹן כְּדַמְתָּ
בְּמַתְנִי: **אֲבֹן מִצְנִיעַ אֲבֹן מוֹצִיא**
הוּא. פִּירֵשׁ בְּקוּטָא ^גדְּהוּה מִנִּי לְמִימַר
הַצֵּב עַל שִׁלְתָּנֵינוּ וְהוֹצִיא אֵלָּה דִּישָׁח
לִיה לְנִשְׁתִּי בְּשָׂלָה הוֹצִיא הַמִּצְנִיעַ עֲלֵינוּ
מִשּׁוּם דְּלֹא תֵּיחָא כְּרַשְׁ"א ^אוְקֵשָׁה דְּמִנְגֵן
לְתֵיחָא כְּרַשְׁ"א אֲדָרְבֵּה כְּרַשְׁ"ג
תֵּיחָא דְּמִיירִי לְבִסְקוֹף ^יוְעוֹד לְתֵיחָא
נִקְטָ בְּתַלְמִיד שֶׁאֵ"ל רַבּוֹ ^יאֲפִילוּ אִם
צַעֲלָמָא נִמְי' וְדוּחָק לֹמֵר דְּלֹא מַחֲיִיב
רַבִּי שְׁמַעוֹן מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁזֶּה אֵלָּה
תַּלְמִיד מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁרַב לֶךְ בְּרַח"ל
דְּה"פ אֲטוּ מִצְנִיעַ לֹאֹ מוֹצִיא הוּא
דְּמַלְלָה קַתְנִי אֲבֵל הַמִּצְנִיעַ צָבֵל שֶׁהוּא
דְּהוּה מִשְׁמַע דְּהַמִּצְנִיעַ הוּא הַמּוֹצִיא
כְּדִיִּיק לַעֲיֹל אִינוּ חַיִּיב אֵלָּה הַמִּצְנִיעַ
מִתְנִיתִין דְּלֹא כְּרַשְׁ"א אֲחֵר קַתְנִי
בְּמִצְנִיעַ מִשְׁמַע אֲחֵר אֲחֵר הַמִּצְנִיעַ
חַיִּיב הַמּוֹצִיא ^יוְלִהֲבִי קִשְׁיָא לִיה אֲטוּ
מִצְנִיעַ לֹאֹ מוֹצִיא הוּא ^ידֵּהָ שׁוֹם
תִּנָּח לֹא מַחֲיִיב ^יאֲחֵ"כ הוֹצִיא הַמִּצְנִיעַ
אֵלָּה רַשְׁבַּ"א לְבַדּוֹ וּמִתְנִיתִין לְכָל
גְּדוֹל (נֶעֱלַי ע"ה): ^ידְּהַמִּצְנִיעַ דְּלֹא כּוּוּתִיָּה
וּמַשְׁנֵי צַתְלִימַד שֶׁאֲמַר לוֹ רַבּוֹ דְּכֵה"א
כִּי עַל מִדּוֹה שֶׁתַּלְמִידוֹ עוֹשֶׂה כֵּן לֹא יִדְעַת
רַבּוֹ: ^{יב} **שׁוֹפְכִין אֲמַאי חוּוֹ**. דּוּקָא
אֲצִרְיִיתָא קָא צִעִי וְכֵן מִשְׁמַע לְקַמֵּן
(דָּק ע"ט). לְאֲמַר וְהֵא טִיט דְּמַקְמִי
דְּלִיגְצִילָה תִּנָּח מוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּנוֹמִיא שׁוֹפְכִין כּו' וְהוֹיִן צֵה
שׁוֹפְכִין לְמַאי חוּוֹ ^ידְּשִׁמְעַת בְּדַבְּתֵי ^יאֵת
סְפִיר וְזִכְרֵי לַר"י דְּהֵיִינוּ טַעְמָא מִשּׁוּם
דְּשׁוֹפְכִין דְּמִתְנִיתִין אִיכָא לְמִימַר
דְּחוּוֹ לְכֵמָה דְּבָרִים לְרַחוּם צֵהס
כּוֹסוֹת וְקַעֲרוֹת דְּלֹא מֵאִסִּין כּוֹלֵי
הֵאִי אֵלָּה שְׁאִינִן רְאוּיִין לְשִׁמְיָה ^יש
אֲבֵל הֵכָּה דּוּמִיא דְּדֵס קַתְנִי דְּמֵאִסִּין
טוֹבָא וְלִכְךָ צִעִי לְמַאי חוּוֹ:

עודה הלך ופנה לו דבר חשוב לכל חייב עילויה דבר
ונע' רביה מיהייב עילויה ואי לא לא מיהייב: אמר מר
במוציא שופכין לרה"ר ששיעורן ברביעית: שופכין
מיה לנבל בהן את המיט והתניא^א מיט כדי לעשות
הא דמיובל הא דלא מיובל לפי שאין אדם מורה
בדור: **מתני'** המוציא חבל כדי לעשות אוון לקופה
לנפה ולכברה רבי יהודה אומר "כדי ליטול ממנו
י לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב
גזיר

א' הוא: ר' שמעון אומר כד"א. דמחייב בשיעורא וזוטא כי האל:
 נא והולילו אינו חייב אלל ברביעית: במוזיל שופרין. אדם שלא
 מיטט: אנו מנניע לאו מוזיל הוא. הלל אין מתחייב אלל על ידי
 לך ופנה לי המקום: דבר שהשוב לכל מיחייב עליו. ואף על גב
 דבעינן שעורא דחשיב במוזיל כלומר בדבר שאין לך לילך בו
 מ"ס לך לילך [בין] אחר מחשבה של מנניע כגון המנניע כל שהוא חייב בו
 נמנניען כמורו והפסד לו והאניעו" מתחייב לו ונמנעמו של זה. וא"ה
 ואין לך לילך בו אלא אחר הוצאתו של זה אבל אם היה זה מנניע דבר
 ממחשבה של זה אוקמא אביי אפי' באתר שהולילו וכ"ס אם הולילו הוא
 חזי לגב טובא וכיון דהוצאת מיטט חשיבא כבדי פי כור בעינן נמי
 כבדי פי כור אבל זה שעדיין לא נגבול אינו נשער בכך לפי שאין אדם
 ברים אחרים: ברתנ"י און לקופה. לאחזה בה: תנאי. לתלותו בו:
 ומו: קשר של מופסין. יש לך אדם שנותן המכס לראש הניהר במקום
 המכס ודרכו לכסות בו שתי אמותיו וכן גדולות משתי אמותיו שלנו:
 נייר

[illegible]

וליתא דרבי ינאי אבר
בן אלעזר סבר אבר
דקטן בן יומו כי הדר
אבר קטן דגדול אין א
לא מאי הוי עלה תא
בן אלעזר אומר שמן
קטן בן יומו: מים
הקילור: אמר אביי מסמ
ולא שכיחא אזול רבנ
שכיחא ושכיחא אזול
לחומרא יין שתייתו
שכיחא אזול רבנ ב
לקולא חלב אכילתו
שכיחא אזול רבנ בת
אכילתו שכיחא רפוא
בת רפואתו לחומרא
שכיחא רפואתו לא ע
רבנן בת רפואתו
בגלילא שנו רבא א
מקומות כדשמואל ד
מסו ומטללי לבר ממ
ושאר כל המשקין בר
וכל מיני משקין בר
אלעזר אומר דם כדי
כוחלין לברקית ומאי
ברא רשב"ג אומר דם
שכן כוחלין ליאחא
דברושתינא וסימנך
בר"א במוציא אבל במ
שמעון אומר בר"א בכ
חייב אלא ברביעית
במוציא שופכין לרה
אמר מר בר"א במו
שהוא אטו מצניע לא
הכא במאי עסקינן
לך ופנה לי המקום ל
שאינו חשוב לכל אי
מודים חכמים לר"ש
במאי חזו אמר רבי
לחא פיי כור לא קשי
לגבל טיט לעשות תל
גמיו כדי לעשות תל
מדת מנועל לקטן נייר

המזמנים. והואיל חייב בכל שהוא. לקמיה פריך חטו מזמני לאו ה' **במזמנים.** בשיעור הזה וחזר והואיל: **אבל** **במזמני.** אדם שלא ה' להניען אינו חייב אלא בדיעבית דנציר מהכי לא חזו כדלקמן לגבי ההוצאה: **אמר** **אזני הכא** **בפולמו.** כגון שוליא דנציר שאומר לו ר' דלאל אצניעה רביה לזכרו: **דבר** **שאינו חשוב לכל כו'.** והכי קאמר דלאל אמר והוא שם לא ה' מהחשבה תליה בזה שהואיל אבל במזמני דנציר ההואיל ורשב"א אמרה ואולי נשעמיה דאמר בפרכין (לעיל) דדבר ש' דמתי לאוקמי במזמני גופיה ולמימר הכי ד"א ב' במזמני דדבר שלא ה' מתחילה וחזר והואיל חייב אלא משום דשמעין ליה דאמר נחמיש ו' **פי כור.** נקב שותמין בו המפות ושיעורא וזוטא הוא ומרביעי ^(א) דעבדי לטיט בכדי גיבול פי כור: **דמיגבל.** כבר חש' שטורה לגבל שיעור מועט כה ואם חל לגבל מגבל יומא ועושה לו **מגבל מועט.** להצאותו לאומן כהדו ו' אזי כור: **נייר.** מעשים עושין שחל

ים, שלא קרם והצניעו אינו חייב אלא על רביעית. ואקשינן אמר מ'ר' שמעון אומר בד"א במצניע רביעית. ואמרין וכי מאחר שהצניעו לצרכו היאך אינו חייב אלא על הוצאתו, פ'י' בכל שהוא, ואוקימנא דר' שמעון בתלמיד שאמר לו רבו לך פנה לי מקום לסעודה והלך ופניה

מסורת הש"ס

(א) לעיל מו. וי"ש בחסותפסח
(ב) וגי הערך בגדליה שט
פ מ גלז שס דרועי פ
מועילין לען בקיורו כנו מ
קדקס (ג) לקמן קד. ק. פ
דרועס מועילין להקס
עבר גילז ועי חוס' לעיל מ
ד"ה בגדליה. וכן בחס' חגיגה
(ד) ד"ה בגדליה (א) (חוסס)
פס"ה. וגי הערך דרוד
פ עטלה קריומו על ג
עיטו. (ה) לקמן עט. פ
(ו) לקמן עט. פ. (ז) עט. פ.
(ח) שבת פס"ה פס"ה
(ט) וזכר חלז ויחלזו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בגלילא שנו וכו' לשון בור קילור. נ"ב ע"ל בדף מז במ"ש התוס' בד"ה בגלילא: (ב) ד"ה פי סור וכו' בהנך מיא דעצדי לטיט:

גליון הש"ס

גמ' שבן בוחלין לברקית.
עי' זכורות דף לח ע"ז תוס'
ד"ה וסימנך:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) ונראה ד"ל הוצאתו בכל שהוא יהא חייב והאיך לרייך שיעור המפורש במשנה המוציא יין וכו'.